

Dosarul nr. 2ra-1833/21

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Central) D. Stănilă

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

Î N C H E I E R E

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Societatea pe Acțiuni "Moldovagaz" și Societatea cu Răspundere Limitată "Bălți-Gaz",

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Usatîi Nicolai și Usatîi Ludmila împotriva Primarului mun. Bălți, Societății cu Răspundere Limitată "Bălți-Gaz" și Societății pe Acțiuni "Moldovagaz" cu privire la recunoașterea dreptului de servitute, instituirea servituții, înlăturarea obstacolelor și înregistrarea dreptului de servitute în Registrul bunurilor imobile,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 21 aprilie 2015, Usatîi Nicolai a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului mun. Bălți cu privire la anularea actului administrativ.

La 05 mai 2015, Usatîi Nicolai a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Bălți-Gaz" cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate publică, recunoașterea dreptului de folosință a bunului de interes public local și declararea nulă a actului juridic (f.d. 92-95 Vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 15 septembrie 2015, s-a conexas cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Usatîi Nicolai împotriva Primarului mun. Bălți cu privire la anularea actului administrativ cu cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Usatîi Nicolai împotriva SRL "Bălți-Gaz" cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate publică, recunoașterea dreptului de folosință a bunului de interes public local și declararea nulă a actului juridic (f.d. 139 Vol. I).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Bălți din 30 octombrie 2015, a fost atrasă în proces în calitate de coreclamant Usatîi Ludmila (f.d. 183 verso).

La 13 martie 2017, Usatfii Nicolai și Usatfii Ludmila au depus cerere de chemare în judecată concretizată împotriva Primarului mun. Bălți, SRL "Bălți-Gaz" și SA "Moldovagaz" cu privire la recunoașterea dreptului de servitute, instituirea servituții, înlăturarea obstacolelor și înregistrarea dreptului de servitute în Registrul bunurilor imobile (f.d. 140 Vol. II).

În motivarea acțiunii, au invocat că sunt proprietarii bunurilor imobile situate în XXXXX și anume a garajelor cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX, care sunt amplasate în vecinătate cu bunurile pârâților.

De asemenea, au menționat că în perioada anilor 2001-2015, au traversat liber spre proprietatea sa fără careva impedimente, însă începând cu anul 2015, pârâții au îngreunat accesul spre garaje, prin amplasarea unei bare metalice, motivând acțiunea respectivă prin faptul că segmentul de drum care duce spre garaje constituie proprietatea privată al SA "Moldovagaz" din anul 1999 și în asemenea condiții urmează să achite o sumă pentru folosința terenului.

La 02 februarie 2017, a fost întocmit Raportul de expertiză, prin care s-a stabilit că parametrii terenului în litigiu sunt lățimea 4,50 x lungimea 197 m, ceea ce constituie 0,09 ha, iar alte căi de acces la bunurile în cauză nu există.

De asemenea, s-a constatat că în temeiul contractului din 25 decembrie 2007, asupra terenului cu nr. cadastral XXXXX, începând cu 29 ianuarie 2007 este stabilită servitutea comună pe suprafața de teren de 0,3870 ha.

Usatfii Nicolai și Usatfii Ludmila au solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare (f.d. 4 Vol. III), recunoașterea dreptului de servitute asupra terenului cu parametrii: lățimea 4,50 x lungimea 197 m, ceea ce constituie 0,09 ha, situat în XXXXX; instituirea servituții asupra terenului respectiv, obligarea pârâților să înlătore obstacolele în folosirea proprietății, prin interdicția de a traversa drumul cu parametrii: lățimea 4,50 m x lungimea 197 m, inclusiv prin impunerea unei sume de bani, obligarea Oficiului Cadastral teritorial Bălți să înregistreze dreptul de servitute asupra terenului respectiv, încasarea de la pârâți în mod solidar a prejudiciului moral în mărime a câte 10 000 lei pentru fiecare și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Bălți din 17 martie 2017, s-au atras în proces în calitate de intervenienți accesorii Oficiul Cadastral Teritorial Bălți, SRL "Taf Service" și SRL "Dominic" (f.d. 176 Vol. II).

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, Sediul Central din 11 august 2017, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Usatfii Nicolai și Usatfii Ludmila.

S-a obligat SRL "Bălți-Gaz" și SA "Moldovagaz" să asigure pentru Usatfii Nicolai și Usatfii Ludmila, contra unei plăți unice care să fie determinată prin acordul părților, dreptul de trecere cu automobilul pe terenul amplasat în XXXXX, cu parametrii: lățimea 4,50 m x lungimea 197 m, ceea ce constituie 0,09 ha conform planului-schemă alăturat la Raportul de constatare a specialistului Oficiului Cadastral Teritorial Bălți din 02 februarie 2017.

În rest, cerințele s-au respins.

S-a încasat în mod solidar de la SRL "Bălți-Gaz" și SA "Moldovagaz" în beneficiul lui Usatîi Nicolai și Usatîi Ludmila suma de 1006,16 lei cu titlu de cheltuieli de judecată (f.d. 29, 60-69 Vol. III).

La 06 septembrie 2017, SA "Moldovagaz" a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Bălți, Sediul Central din 11 august 2017 (f.d. 45-49 Vol. III).

La 07 septembrie 2017, SRL "Bălți-Gaz" a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Bălți, Sediul Central din 11 august 2017 (f.d. 51-52 Vol. III).

La 08 septembrie 2017, Usatîi Nicolai a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Bălți, Sediul Central din 11 august 2017 (f.d. 54 Vol. III).

La 17 noiembrie 2017, avocatul Paciurca Iulian a depus în interesele lui Usatîi Nicolai și Usatîi Ludmila cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Bălți, Sediul Central din 11 august 2017 (f.d. 83-95 Vol. III).

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 12 decembrie 2017, s-a restituit cererea de apel depusă de Usatîi Ludmila împotriva hotărârii Judecătorei Bălți, Sediul Central din 11 august 2017 din motiv că a fost depusă cu depășirea termenului și nu a solicitat repunerea în termen (f.d. 121-123 Vol. III).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2020, s-au respins apelurile declarate de SRL "Bălți-Gaz" și SA "Moldovagaz", s-a admis apelul depus de Usatîi Nicolai și s-a modificat hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 11 august 2017, cu excluderea din dispozitivul hotărârii a sintagmei "contra unei plăți unice care să fie determinată prin acordul părților".

În rest, hotărârea a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că terenurile cu nr. cadastrale XXXXX din XXXXX sunt două terenuri învecinate.

Terenul cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 2,8717 ha aparține în drept de proprietate SA "Moldovagaz" în baza contractului de vânzare-cumpărare din 04 iunie 1999 încheiat între Primăria mun. Bălți și SA "Nord Gaz" (predecesorul SA "Moldovagaz"), iar terenul cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 1,070 ha constituie proprietatea Primăriei mun. Bălți, aflat în gestiunea CCG nr. 4, pe care sunt amplasate două garaje: nr. 260 și 261, ce aparțin în drept de proprietate lui Usatîi Nicolai și Usatîi Liudmila și care fac parte din cadrul CCG nr. 4.

Prin dispoziția Primarului mun. Bălți nr.1014 din 31 mai 1999 "Cu privire la vinderea terenurilor", s-a dispus înstrăinarea SA „Nord Gaz” (predecesorul SRL „Bălți Gaz”) a terenului cu suprafața de 65308 m.p.

Prin scrisoarea din 03 octombrie 2014, SRL „Bălți Gaz” a adus la cunoștință CCG nr.4 că începând cu data de 10 octombrie 2014, trecerea spre garajele CCG nr.4 din partea drumului dat va fi îngăduită prin plasarea gardului, iar ca urmare, traversarea drumului dat spre garaje nu va fi posibilă.

Astfel, lui Usatîi Nicolai i-a fost interzis de către SRL „Bălți Gaz” să traverseze cu automobilul sectorul de drum adiacent clădirilor nominalizate spre garajul propriu.

La 18 martie 2015 Usatîi Nicolai s-a adresat cu cerere prealabilă către Primarul mun. Bălți, prin care a solicitat abrogarea dispoziției nr.1014 din 31 mai 1999 „Cu privire la vinderea terenurilor” ca fiind ilegală, însă prin răspunsul din 25 aprilie 2015, cererea a fost respinsă pe motivul expirării termenului.

Instanța de apel a constatat că fiind proprietar al garajelor, Usatîi Nicolai a avut acces spre garaje, fără careva impedimente, accesul fiind limitat din ianuarie 2015 când de către SA „Moldovagaz,” și SRL „Bălți Gaz” a amplasat o bară metalică, iar un alt drum de acces la garajele sale, reclamantul nu are.

La fel, instanța de apel a reținut că servitutea, întâi de toate, se aplică relațiilor privind bunurile imobile, în special terenurilor, iar instituind ”sarcina care grevează” un imobil (terenul aservit) pentru uzul sau utilitatea imobilului unui alt proprietar (terenul dominant), face aparentă iluzia precum că se instituie un raport juridic între două terenuri (cel dominant și cel aservit) sau între terenul aservit și proprietarul terenului dominant.

Prin urmare, conținutul ”sarcina care grevează”, trebuie de înțeles că ea grevează nu terenul aservit propriu zis, ci dreptul subiectiv de proprietate asupra acestui teren, având scopul de a crea condiții cât mai eficiente pentru proprietarul terenului dominant în procesul de exercitare a dreptului subiectiv de proprietate ce îi aparține asupra acestui teren.

Deci, instanța de apel a conchis că servitutea instituie raporturile juridice dintre proprietarul terenului aservit și între proprietarul terenului dominant.

Astfel, instanța de apel a stabilit că potrivit cerințelor formulate de reclamant, se solicită instituirea servituții pe porțiunea de teren cu parametrii: lățimea de 4,50 m, lungimea 197 m, ceea ce constituie 0,09 ha, care se află pe terenul cu nr. cadastral XXXXX din XXXXX cu suprafața de 2,8717 ha ce aparține cu drept de proprietate SA ”Moldovagaz”.

În acest sens, se pretinde că terenul cu nr. cadastral XXXXX de pe aceeași adresă, nu are alte căi de acces, decât porțiunea de teren indicată.

Totodată, instanța de apel a reiterat că din Raportul de constatare a specialistului ÎS ”Cadastru”, OCT Bălți, din 02 februarie 2017, rezultă că nu există acces cu automobilul spre garajele aflate pe terenul cu nr. cadastral XXXXX din XXXXX, proprietatea APL (gestiune, administrare CCG nr. 4), ci doar pietonal, fiind instituită servitutea de trecere pe teritoriul bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX, pentru accesul spre bunurile imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX, inclusiv pentru serviciile publice, care ar putea fi utilizată și pentru accesul la alte bunuri imobile, cum ar fi spre garajele nr. 260, 261 cu nr. cadastrale: XXXXX și XXXXX.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că reclamantul cu statut de uzufructuar sau superficial nelegalizat, în calitate sa de proprietar al construcției aflate pe terenul cu nr. XXXXX (teren dominant) al căruia proprietar nu este, proprietar fiind Primăria mun. Bălți, pretinde asupra grevării terenului cu nr. cadastral XXXXX (teren aservit) cu cale de acces liber (cu automobilul).

Astfel, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că, o cale de acces cu automobilul spre bunurile deținute cu drept de proprietate (garaje) de reclamanți nu există, însă pornind de la destinația bunului

(garaj), acestora le este necesară trecerea cu automobilul spre bunurile ce le aparțin cu drept de proprietate - garaje cu nr. 260 și 261, cu nr. cadastrale: XXXXX și XXXXX, prin urmare, instanța de fond corect a dispus asigurarea dreptului de trecere cu automobilul pentru reclamantii, în latura respectivă admitând acțiunea, însă neîntemeiat a considerat că pentru această trecere trebuie să fie acordată o compensație echitabilă, urmând să fie determinată de către părți sub forma unei plăți unice.

Or, în condițiile în care de către SA „Moldovagaz” și SRL „Bălți-Gaz” nu au fost prezentate careva probe referitor la cheltuielile pentru obiectul uzufructului și anume terenul situat în XXXXX, identificat de către Oficiul Cadastral Teritorial Bălți ca trecere, urmează ca asupra acestui teren să nu fie instituită careva plată unică pentru a oferi lui Usatîi Nicolai și Usatîi Liudmila dreptul de trecere cu automobilul pe acest teren.

La 23 aprilie 2021, SA „Moldovagaz” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Recurentul SA „Moldovagaz”, în motivarea recursului a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au stabilit toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, nu au apreciat obiectiv probele anexate la dosar, precum și faptul că au aplicat eronat normele de drept material.

De asemenea, recurentul a menționat că terenul cu nr. cadastral XXXXX aparține cu drept de proprietate SA „Moldovagaz” (gestionat în teritoriu de către SRL „Bălți-Gaz”), care este un proprietar legitim și de bună credință.

Astfel, a specificat cu referire la faptul că este restricționat dreptul de acces al reclamantilor spre bunurile ce le aparțin cu drept de proprietate, acțiunile SRL „Bălți-Gaz” sunt absolut legale, or, în lipsa unei despăgubiri echitabile, SA „Moldovagaz” nu poate fi obligată să permită persoanelor terțe la efectuarea anumitor acțiuni pe terenul său.

Mai mult ca atât, la data depunerii cererii de chemare în judecată, garajele ce aparțin cu drept de proprietate intimaților, erau situate pe terenul vecin, proprietatea Primăriei mun. Bălți, aflat în gestiunea CCG nr. 4.

Respectiv, accesul membrilor trebuie să fie asigurat de CCG nr. 4, dar nicidecum nu din contul titularului proprietății private.

Prin urmare, acordarea dreptului de trecere prin proprietatea privată străină reprezintă o măsură excepțională.

Deci, recurentul a invocat că nu există careva temeiuri legale pentru asigurarea dreptului de trecere cu automobilul pe terenul în litigiu pentru reclamantii în lipsa unei despăgubiri echitabile.

Totodată, a invocat că la momentul examinării cauzei, reclamantii nu dețineau în proprietate terenul aferent garajelor, astfel servitutea nu poate fi instituită.

Or, Usatîi Nicolai și Ludmila au devenit proprietarii a ½ cotă-parte din terenul cu nr. cadastral XXXXX pe care este amplasat garajul cu nr. cadastral XXXXX în temeiul deciziei Consiliului local Bălți nr. 4/22 din 25 iulie 2018, iar a terenului cu nr. cadastral XXXXX, pe care este amplasat garajul cu nr. cadastral XXXXX în

temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 22 august 2020.

Cu referire la încasarea sumei de 1 006,16 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, a specificat că suma respectivă nu reflectă cuantumul real și necesar al acestora în raport cu pretenția admisă, or, reclamantii nu au suportat careva cheltuieli judiciare (nu au achitat taxă de stat, nu au întreprins careva acțiuni suplimentare).

La 22 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Bălți-Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Recurentul SRL „Bălți-Gaz”, în motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată nu au dat apreciere justă poziției și probelor prezentate, incorect au constatat obiectul litigiului, fapt ce a dus la aplicarea eronată a legii, iar în consecință a fost încălcat dreptul de proprietate al recurentului.

De asemenea, a menționat că garajele intimaților cu nr. 260 și 261 sunt situate pe terenul vecin, proprietatea Primăriei mun. Bălți, aflat în gestiunea CCG nr. 4.

Mai mult ca atât, din contractul de vânzare-cumpărare a garajului nr. 261, cât și contractul de donație a garajului nr. 260, rezultă că construcția achiziționată/donată se află pe terenul CCG nr. 4.

Astfel, faptul de vecinătate între terenul cu nr. cadastral XXXXX, gestionat în teritoriu de SRL „Bălți-Gaz” și terenul cu nr. cadastral XXXXX, gestionat de CCG nr. 4, a dat dreptul primului gestionar să anunțe ultimul despre limitarea accesului proprietarilor unui grup de garaje care sunt incluse în cadrul CCG nr. 4 pe sectorul de drum de acces spre bunurile proprietarului.

Deci, accesul membrilor trebuie să fie asigurat de CCG nr. 4, dar nicidecum nu din contul titularului proprietății private.

La caz, a specificat că prin scrisoarea din 31 ianuarie 2015, SRL „Bălți-Gaz” a venit cu propunerea de a încheia cu intimatul un contract de servitute cu achitarea lunară a unei sume de 90 de lei, care a fost calculată reieșind din cheltuielile de întreținere a învelișului de asfalt al porțiunii de teren solicitate de a fi traversată cu automobilul, curățarea acestuia pe timp de iarnă, iluminatul stradal și paza la intrarea pe teritoriul privat.

La 25 mai 2021, avocatul Paciurca Iulian a depus referință la recursurile declarate de SA ”Moldovagaz” și SRL „Bălți-Gaz”, prin care a solicitat să fie considerate ca inadmisibile.

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 17 decembrie 2020.

La 24 februarie 2021, SRL „Bălți-Gaz” a recepționat decizia motivată a instanței de apel, iar la 26 februarie 2021, decizia motivată a fost recepționată de SA ”Moldovagaz”, conform avizelor de recepție.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 22 aprilie 2021 de către SRL „Bălți-Gaz” și la 23 aprilie 2021 de către SA ”Moldovagaz”, respectiv se consideră depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a

unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de SA "Moldovagaz" și SRL "Bălți-Gaz", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Societatea pe Acțiuni "Moldovagaz" și Societatea cu Răspundere Limitată "Bălți-Gaz".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari